

кредитів, рівень неробочих активів тощо, що спонукатиме банки до менш ризикової і більш поміркованої діяльності;

доповнення системи нормативом максимального розміру залучених грошових вкладів (депозитів) населення, який розраховується як співвідношення загальної суми грошових вкладів (депозитів) населення до капіталу банку і максимальне його значення не повинно перевищувати 100 %, що дозволить захистити інтереси вкладників

Список використаних джерел

1. Банківська система 2015: виклики та перспективи. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua/doccatalog/document>

2. Про заходи, спрямовані на сприяння капіталізації та реструктуризації банків: Закон України від 28 грудня 2014 року № 78-VIII // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 6, ст.41.

3. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності пов'язаних із банком осіб: Закон України від 2 березня 2015 року № 218-VIII

Ірина ЖУРАВЛЬОВА
науковий керівник
к.е.н, доц. Данилишин В.І.
ІФННІМ THEY

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ БОРГОВОЇ ПОЛІТИКИ

Головною складовою фінансово-економічного механізму врегулювання державної заборгованості є боргова політика, ступінь розробки та спрямованість якої мають прямий вплив на стан та структуру боргу держави. Проаналізувавши формування механізму регулювання боргу держави, можна стверджувати, що дана ситуація вказує на необхідність підвищення ефективності боргової політики держави, зміни у її спрямованості, переорієнтації з вирішення поточних проблем на розробку концептуальних підходів боргової стратегії держави.

На сьогоднішній день боргова політика України повинна бути спрямована на виконання таких головних завдань [1, 258-259] :

- 1) розробка довготермінової стратегії внутрішніх і зовнішніх позик держави;
- 2) виокремлення основних пріоритетних напрямків використання запозичених ресурсів, в т.ч. на інвестиційні програми по розвитку держави;
- 3) збільшення обсягу позик на внутрішньому ринку з метою зменшення ризиків, що пов'язані з зовнішньою заборгованістю;
- 4) започаткування необхідної системи по залученню коштів населення та комерційних банків у державні цінні паєпри;

У період трансформації економіки значно зростає місце боргового планування, як обов'язкового елемента загальної системи фінансово-економічного механізму регулювання державної заборгованості та інструмента підвищення ефективності вітчизняної боргової політики. В контексті вирішення завдання можливого покращення структури боргу держави, утримання критичних показників боргового навантаження на помірному рівні, боргова політика держави тісно пов'язана з борговим плануванням, яке є досить важливим способом врегулювання боргу держави шляхом використання низки методів по врегулюванню переміщення фінансових ресурсів між позичальником та кредиторами, з врахуванням фінансового стану держави та прогнозованих оцінок її розвитку в галузі економіки [2].

Одним з найбільш перспективних напрямів вдосконалення державної боргової політики України є перехід до довгострокового планування з одночасним підвищенням якості прогнозів. Потрібно збільшити інтервал планування до 10 років і розширити саму процедуру планування, що включати потреби в позиках не тільки одного запланованого року. Таке довгострокове планування дасть можливість оцінити наслідки діючої бюджетної політики (прийняття дефіцитних чи профіцитних бюджетів) та інвестиційної політики [3, 287].

Сьогодні залишається не реалізованою можливістю підвищення ефективності вітчизняної боргової політики шляхом вдосконалення її інституційного оформлення. В теперішніх умовах неможливості здійснення ефективного розподілу функцій між Міністерством фінансів і Національним банком, можливим є перехід на трирівневу структуру врегулювання боргу держави, що дасть змогу зробити борговий процес більш скоординованим та пристосованим до мінливості кон'юнктури ринку. Як вже було зазначено у напрямках нової боргової стратегії, третій рівень регулювання наданий агентством з врегулювання боргу держави, що підзвітне Міністерству фінансів України та зорієнтоване на керування ризиками боргової діяльності: виявленні, всебічному аналізі та оцінці, розробці способів контролю та зменшення ризиків, ефективного використання змін ринкової кон'юнктури. Для мінімальних ризиків потрібне запровадження таких заходів:

- проведення розрахунку і моніторингу ризиків за видами боргових зобов'язань і боргового портфелю на основі коротко -, середньо -, і довгострокових прогнозів;

- створення та запровадження інструментів страхування фінансових ризиків;

- підтримка та підвищення кредитного рейтингу держави.

Ймовірним заходом покращення боргової політики держави може бути розроблена концепція зміни орієнтирів боргової політики, переходу до принципів активного врегулювання боргу держави. На сьогоднішньому етапі орієнтація боргової політики на зведення ризиків до мінімуму, які спричинені макроекономічними шоками, є більш доцільним напрямом підвищення її ефективності, у порівнянні з простою стратегією зменшення витрат на обслуговування та погашення боргу держави. Тому набуває актуальності

потреба застосування похідних цінних паперів, використання яких буде направлено на зниження загального рівня ризику [4] .

Так, боргова політика, як один з основних елементів фінансово-економічного механізму врегулювання боргу держави, за допомогою якого здійснюється прямий вплив на його стан та структуру, потребує внесення визначених напрямів підвищення її ефективності для забезпечення стабільності і економічної безпеки України. Оптимізація вітчизняної боргової політики потребує розробки та впровадження цілісної стратегії, яка буде поєднувати завдання вдосконалення нормативно-правового, організаційного, інституційного забезпечення боргової політики, фінансово-економічного механізму регулювання боргу держави.

Список використаних джерел

1. Венгер В.В. *Фінанси: навчальний посібник (для студентів вищих навчальних закладів)*. — К.: Центр учбової літератури, 2012.-432 с. – С. 258-259.
2. *Платіжний баланс, зовнішній борг, офіційні резервні активи, обмінний курс//Бюлетень Національного банку України.-2013.-№ 5.*
3. *Макар О. П. Вдосконалення системи управління державним боргом як передумови економічного зростання/О. П. Макар//Вісник Національного лісотехнічного університету України : збірник науково-технічних праць. – Львів, 2012. – Вип. 22.1. – 315 с. - С. 287.*
4. *Про затвердження Програми управління державним боргом на 2013 рік. Наказ Міністерства фінансів України від 21.02.2013 р. №277.*

Мар'яна ДУБИЧ
науковий керівник
к.е.н., доц. Купчак В.Р.
ІФННІМ THEY

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ В СФЕРІ ЕЛЕКТРОННОЇ ТОРГІВЛІ

Електронна торгівлі в сучасних умовах розвитку глобальної економіки набуває все більших і більших масштабів. У зв'язку з цим відбувається її трансформація в окрему сферу господарської діяльності, а тому їй необхідно удосконалювати систему обліку в цій сфері. Специфіка здійснення реалізації через інтернет-магазин значною мірою впливає на організацію облікового процесу в інтерактивній торгівлі та на його методичні засади. Методичні аспекти обліку витрат в інтерактивній торгівлі представлені в рамках нашого дослідження наступними напрямками:

1. Методика обліку витрат на стадії створення web-сайту.
2. Методика обліку витрат на стадії функціонування інтернет-магазину.
3. Методика обліку витрат на стадії розрахунків електронними грошима.